

Adkomst paa Materialisthandelen, men da ogsaa for naturligt at betinge den af en Prøve, nemlig af, at vedkommende har bestaaet farmaceutisk Eksamen. Mindretallet er ogsaa meget mere tilbøjeligt til at anse det hensigtsmæssigt at bevare en eksamineret Materialiststand, som dette formentlig vil kunne blive af Betydning ved Begrænsningen af Apotekernes Eneret til at forhandle Medicinalvarer i mindre Dele.

De til § 40 under Nr. 65—67 stillede Ændringsforslag gaa ud paa noget at udvide Grænserne for Høkerhandel, dels ved at give den Ret til Forhandling ogsaa af udenlandsk Margarine, Ost og Fjertrø — hvorved man ogsaa tager Hensyn til, at det ofte vil være vanskeligt for vedkommende at afgøre, om disse Varer ere indenlandske eller udenlandske —, dels ved at tillade Høkerne for egen Regning at lade Varer indføre fra Udlandet, hvorved de maa antages ofte at kunne blive i Stand til at sælge deres Kunder bedre og billigere Varer, dels endelig ved kun at forbyde Høkerhandel paa Landet inden for en Afstand af 1 Mil fra nærmeste Købstad eller Handelsplads, og ubelade saavel den i § 40 næstsidste Stykke givne særlige Regel med Hensyn til Fredensborg Slotsby m. m., som den Indenrigsministeren forbeholdte Bemyndigelse til at forbyde Høkerhandel inden for en Afstand af $\frac{1}{2}$ Mil fra andre Pladser paa Landet.

I § 42 foreslaar man i 1ste Stykke, 2den Linie, at ubelade Ordene: „om hvilke intet ufordelagtigt er Politiet bekendt“, dels fordi disse Ord i sig selv ere altfor ubestemte, dels fordi de synes overflødige, da Meddelelse af den omhandlede Bevilling overhovedet ikke kan forlanges. Ligeledes bør formentlig i Nr. 4 de Ord, hvorefter en blot Mistanke fra Politiets Side skulde være tilstrækkelig til at fratage vedkommende Bevillingen, udgaa. Se Ændringsforslagene under Nr. 68 og 69.

Til Afsnit IV., Næringsrettens Dphør, har man kun fundet lidet at bemærke. Bortset fra, at det Flertal, som

mener, at en Jagprøve ikke bør være Betingelse for Næringsadkomst, stiller Forslag under Nr. 71 om den deraf flydende Ændring i § 44, og at Reglen i § 45 a, i Righed med, hvad der under Nr. 14 til § 6 er foreslaaet med Hensyn til Betingelserne for at erhverve Næringsadkomst, under Nr. 72 foreslaas ændret derhen, at kun Dom til Strafarbejde skal medføre Adkomstens Forbrydelse — er der kun to Punkter, hvor man anbefaler Ændring. Det ene angaar Str. a. i § 44. Naar det der bestemmes, at en Kvinde skal miste sin Næringsadkomst, naar hun gifter sig, er dette vistnok i Almindelighed rigtigt, nemlig for saa vidt hun indtræder i det sædvanlige Formuefællesskab med Manden. Derimod skønnes der ikke at være Føje til at betage hende hendes en Gang erhvervede Ret til at drive et vist Erhverv, fordi hun gifter sig, naar hun dog fremdeles bevarer sin Selbstændighed i Formueanliggender og til den Ende ogsaa maa føre sit eget Erhvervsliv. Derfor foreslaas under Nr. 70 i § 44, Str. a., at indskyde: „med mindre der ikke er Formuefællesskab mellem hende og Manden“. — Naar man endelig til 45 foreslaar at ubelade det sidste Stykke, begrundes dette paa, at det synes ogsaa meget mindre nødvendigt at opstille som ufravigelig Regel, at den, der har forbrudt sin Adkomst til Markstanderhandel, ingen Sinde igjen kan vinde saadan Adkomst, da der i § 39 er bestemt, at den overhovedet ikke kan tilstaa, naar Politiet modsætter sig det.

Af Afsnit V., „Særlige Bestemmelser“, vil i Henhold til Ændringsforslaget Nr. 18 til § 8, under Forudsætning af at dette vedtages, Udkastets § 47 udgaa. Mod de tilbageblivende to Paragraffer 46 og 48 har man ikke noget at erindre. Udvalget har imidlertid troet, at det vilde være hensigtsmæssigt paa dette Sted i Lovforslaget at indskyde en ny Bestemmelse, saaledes som foreslaaet under Nr. 75. Det forholder sig nemlig saaledes, at der i forskellige fremmede Lande lægges Hindring i Vejen for Etableringen der af Agenturer og deslige for